

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO, TURIZEM IN ŠPORT

g. Matjaž Han, minister

Kotnikova ulica 5

1000 Ljubljana

gp.mgts@gov.si

MINISTRSTVO ZA FINANCE

g. Klemen Boštjančič, minister

Župančičeva ulica 3

1000 Ljubljana

gp.mf@gov.si

MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE

dr. Dominika Švarc Pipan, ministrica

Župančičeva ulica 3

1000 Ljubljana

gp.mp@gov.si

Ljubljana, 12. 12. 2023

Zadeva: Stališče Gospodarske zbornice Slovenije k predlogu Uredbe o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih

Na Gospodarski zbornici Slovenije (GZS) smo obravnavali predlog Uredbe o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (v nadaljevanju: predlog Uredbe), ki je v obravnavi v okviru evropskih inštitucij in ga je Evropska Komisija objavila dne 12. 9. 2023. Uredba naj bi nadomestila sedaj veljavno Direktivo 2011/7/EU Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (v nadaljevanju: Direktiva).

GZS kot polnopravna članica mednarodnih gospodarskih združenj EUROCHAMBRES, ORGALIM in International Chamber of Commerce (ICC) skrbi za aktivno vključevanje predstavnikov slovenskega gospodarstva v postopke oblikovanja evropskih predpisov že v fazi njihove priprave. Menimo, da je le na tak način mogoče preprečiti nepotrebna dodatna administrativna bremena za podjetja ter doseči uravnotežene rešitve, ki naj vodijo v ohranjanje konkurenčnosti slovenskih podjetij znotraj in onkraj notranjega trga EU. V času ohlajanja gospodarske klime v EU, razpadanja globalnega koncepta svobodne trgovine in naraščajočega strateškega rivalstva EU z ekonomijami tretjih držav, je skrb za globalno konkurenčnost slovenskih podjetij toliko pomembnejša.

V nadaljevanju vam pošiljamo stališče GZS do predloga Uredbe; najprej **povzetek ključnih poudarkov stališča**, v nadaljevanju pa **podrobnejše pripombe k posameznim predlogom rešitev predloga Uredbe**. Predlagamo, da pristojni ministrstvi predloge in pripombe GZS smiselno upoštevata in vključita v skupno stališče RS ter ga ustrezno zagovarjata na ravni EU.

POVZETEK KLJUČNIH Poudarkov STALIŠČA GZS:

GZS se zavzema za kulturo pravočasnih plačil v razmerjih B2B in G2B in podpira prizadevanja Evropske Komisije (v nadaljevanju: Komisija) za izboljšanje poslovanja ter plačilnih pogojev za MSP. Vendar izražamo resne pomisleke zoper predlog Uredbe, saj menimo, da ta s **splošno omejitvijo najdaljšega možnega plačilnega roka na 30 dni de facto odpravlja svobodo sklepanja pogodb med podjetji**. Pogodbena svoboda predstavlja jedro svobodne gospodarske pobude in nosilni steber gospodarskih pogodb. Zato v izhodišču **pozivamo evropske sozakonodajalce, naj spoštujejo načelo sorazmernosti** pri predpisovanju novih ukrepov za boj proti zamudam pri plačilih.

V povzetku predlagamo:

- da se *odpravi* splošna omejitev najdaljšega možnega plačilnega roka na 30 dni v transakcijah med poslovnimi subjekti (B2B). Normativna ureditev plačilnih rokov mora biti fleksibilna in mora odražati ustrezno ravnotežje med plačilno disciplino in temeljnim načelom pogodbene svobode. Upoštevati mora dinamičnost in raznorodnost poslovnih transakcij, uveljavljene poslovne običaje in specifične v posameznih sektorjih;
- da se *ohrani* omejitev najdaljšega možnega plačilnega roka na 30 dni v transakcijah med javnimi organi in podjetji (G2B);
- da se *odpravi* splošna omejitev najdaljšega možnega obdobja za preverjanje blaga ali storitev na 30 koledarskih dni. Zavzemamo se za večjo prožnost ureditve postopka sprejema ali preverjanja, ki bo zajela kompleksnost in raznorodnost poslovnih odnosov.
- *nasprotujemo* obveznemu poročanju javnim naročnikom s strani izvajalcev glede plačil podizvajalcem, saj to pomeni dodatno administrativno breme za podjetja in je v očitnem nasprotju s temeljnimi načeli »SME relief package«, ki sledi cilju zmanjšanja administrativnih bremen za MSP, ne uvajanju novih;
- *ponovni razmislek* glede prepovedi upnikove odpovedi zamudnim obrestim, saj nesorazmerno omejuje možnost prostega razpolaganja s pravicami v obligacijskih razmerjih in razpolaganja z zahtevki strank v postopkih pred sodišči, arbitražnimi tribunali in v izvensodnih poravnava. Prepoved prihaja v kolizijo s členom 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (svobodna gospodarska pobuda);
- *ponovni razmislek* o pristojnostih t.im. nacionalnih izvršilnih organov, saj bi z njihovo uvedbo neizogibno prišlo do prekrivanja nalog in pristojnosti teh organov s sodišči v civilnih in gospodarskih zadevah, kar bi vodilo v pravno negotovost na enotnem trgu.

Podpiramo prizadevanja za razvoj digitalnih orodij, orodij za upravljanje terjatev in usposabljanj za finančno pismenost MSP in istočasno poudarjamo vlogo reprezentativnih gospodarskih združenj in zbornic kot nosilk teh aktivnosti ob zagotovitvi ustreznih virov ter spodbud s strani EU in držav članic.

Prav tako **podpiramo** cilj, da bi morale države članice, vključno s Slovenijo aktivneje spodbujati oz. promovirati arbitražo, mediacijo in druge oblike alternativnega reševanja sporov. Istočasno poudarjamo vlogo gospodarskih zbornic, ki imajo več-desetletno tradicijo na področju nepristranskega in neodvisnega nudenja arbitraže, mediacije in drugih oblik ARS.

Ne nazadnje sozakonodajalca tudi ne bi smela spregledati zunanje razsežnosti predloga Uredbe in **vpliva prestrogih pogojev na globalno konkurenčnost enotnega trga EU**. Če bodo pogoji za poslovanje B2B v EU bolj restriktivni, bo to sčasoma privedlo do preusmeritve povpraševanja k dobaviteljem izven EU (v tretjih državah), kjer zakonodaja omogoča prožnejše plačilne pogoje. V prelomnem trenutku, ko je stopnja optimizma poslovnih subjektov nevarno nizka¹, sta podpora podjetniškemu sektorju in zagotavljanje konkurenčnih pogojev, potrebnih za naložbe in uspeh v EU, ključnega pomena.

¹ Aktualna ekonomska raziskava Eurochambres 2024: [<https://www.eurochambres.eu/publication/eurochambres-economic-survey-2024-ees2024-report/>].

I. 30-dnevni najdaljši možen plačilni rok v razmerjih B2B

Da bi preprečila zamude pri plačilih v transakcijah med podjetji, je Komisija očitno menila, da je treba *grobo poseči v pogodbeno svobodo strank v B2B razmerjih*. Predlog Uredbe namreč uvaja najdaljši možen plačilni rok 30 dni, ki velja tako za transakcije med podjetji (B2B) kot tudi za transakcije med javnimi organi in podjetji (G2B). Maksimalni 30-dnevni plačilni rok se uporablja tudi za redno in neredno dobavo nepokvarljivih kmetijskih in živilskih proizvodov iz druge alineje točke (i) člena 3(1)(a) in druge alineje točke (ii) člena 3(1)(a) Direktive (EU) 2019/633 o nepoštenih trgovinskih praksah med podjetji v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi, razen če države članice za take proizvode določijo krajši plačilni rok.

GZS meni, da je **uvedba 30-dnevnega najdaljšega možnega plačilnega roka v gospodarskih pogodbah (B2B)** preveč omejujoča in pomeni **nesorazmeren poseg v pogodbeno svobodo strank oziroma njeno *de facto* odpravo**. Predlagani **ukrep tudi ni dovolj ciljno usmerjen**, saj *generalno* posega v transakcije B2B, tudi tiste, ki sicer učinkovito delujejo ter tiste kjer je daljši rok plačila v praksi običajen oziroma ustreza obema stranema (denimo kjer ni asimetrij v pogajalski moči). Po našem mnenju administrativni ukrepi Komisije za boj proti zamudam pri plačilih ne bi smeli *kogentno* in *pod sankcijo ničnosti* poseči v možnost pogodbenih strank v B2B razmerjih, da se dogovorijo o daljših plačilnih rokih. Predlog Uredbe **ne upošteva realnosti, raznolikosti in sektorskih specifik poslovnih razmerij** in kot tak tvega spodkopavanje ustaljenih pogodbenih odnosov, ki so se razvili v poslovni praksi. Ocenjujemo, da se bo togost predlagane ureditve v praksi (na škodo MSP) neposredno odrazila na ostalih elementih komercialnih pogodb, zlasti cenah in količinah. Prav bo s tem **oteženo financiranje dobavnih verig**, podjetjem pa odvzeta v praksi pomembna oblika financiranja, ki zapolnjuje vrzel na področju razmeroma nedostopnega bančnega financiranja za MSP. Pričakovati je, da bodo podjetja – zlasti MSP – še bolj izpostavljena komercialnim tveganjem in likvidnostnim ozkim grlom, namesto da bi izboljšala svoj denarni tok. Pri tem se sklicujemo tudi na resolucijo Evropskega parlamenta o stanju MSP (julij 2023), ki poziva k »obravnavi zamud pri plačilih [...] ob zagotavljanju uravnoteženega pristopa, ki ohranja svobodo sklepanja pogodb«². Ne gre prezreti tudi rezultatov javnega posvetovanja Komisije, ki kažejo, da je ohranitev sedanjih pravil o plačilnih pogojih kot najprimernejšo možnost podprla večina (29%) vprašanih, pretežni del deležnikov pa z izbiro »druge možnosti« med razpoložljivimi tudi ni podprl omejevanja pogodbene svobode.

Določitev 30-dnevnega najdaljšega možnega plačilnega roka bi lahko resno vplivala tudi na ustaljene poslovne prakse trgovcev na drobno in debelo, ki se zanašajo na pogajanja o plačilnih rokih zlasti za sezonske izdelke in izdelke, ki se prodajajo dlje časa. Trgovci na drobno in debelo morajo naročati blago mesece vnaprej, preden ga prodajo, in se z dobavitelji dogovarjati o plačilnih pogojih, da ostanejo konkurenčni. Nadalje, plačilni pogoji v živilskem sektorju so že predpisani z omenjeno Direktivo (EU) 2019/633, vendar predlog Uredbe razveljavlja ta pravila še predno se je začela njihova evaluacija. Menimo, da to resno ogroža pravno varnost in predvidljivost razmerij na enotnem trgu EU. Maksimalni 30-dnevni plačilni rok glede na ustaljene poslovne običaje ne nazadnje tudi ni realen (življenjski) v kompleksnih gospodarskih poslih kot je denimo dobava strojne in EE opreme, gradbeništvo idr. Pripominjamo, da se MSP običajno zanašajo na omejeno število poslovnih partnerjev, finančne vire in rezerve. Omejen denarni tok pogosto sili MSP v iskanje zunanjih virov financiranja, do katerih pa imajo omejen dostop. V tem smislu jim fleksibilni plačilni roki v nekaterih primerih predstavljajo vir financiranja in pomagajo pri soočanju z likvidnostnimi primanjkljaji. Glede na navedeno opozarjamo, da bi **predlagane spremembe ob neupoštevanju specifik posameznih sektorjev, kot so denimo trgovina, živilski sektor, strojogradnja, gradbeništvo idr., lahko imele negativen vpliv na konkurenčnost celotnih gospodarskih sektorjev v EU**. Vsled navedenega pozivamo k sorazmernosti ukrepov s ciljem ohranjanja ravnovesja med spodbujanjem pravočasnih plačil ter ohranjanjem pogodbene svobode v razmerjih B2B.

² Gl. [https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/RC-9-2023-0346_EN.html].

II. 30-dnevni najdaljši možen plačilni rok v razmerjih G2B

Menimo, da **predlog Uredbe ne naslavlja ustrezno ključne vloge javnih organov** pri zagotavljanju pravočasnih plačil. Po sprejetju Direktive so se prakse zamud pri plačilih izrazito pokazale pri plačilih javnih organov podjetjem,³ pri čemer 250.000 javnih organov v EU vsako leto porabi okoli 14 % BDP (okoli 2 bilijona EUR na leto) za nakup storitev, gradenj in blaga.⁴

Javni organi bi morali dajati zgled podjetjem, ko gre za pravočasna plačila, saj so za MSP ključen poslovni partner. Zamude pri plačilih javnih organov je potrebno na vsak način preprečiti, saj predstavljajo enega ključnih razlogov, ki MSP odvrta od sodelovanja v javnih naročilih. Za razliko od MSP, lahko javni organi svojega pogodbenega partnerja izberejo med velikim številom ponudnikov na trgu in razpršijo (diferencirajo) svoj portfelj strank in dobaviteljev. **Zato podpiramo najdaljši možen 30-dnevni plačilni rok za transakcije med javnimi organi in podjetji (razmerja G2B).**

III. Postopek »sprejema ali preverjanja«

Predlog Uredbe v 3. členu določa, da je postopek sprejema ali preverjanja v nacionalnih zakonodajah držav članic lahko izjemoma predviden le, če je to nujno potrebno zaradi posebne narave blaga ali storitev. V tem primeru se v pogodbi opišejo podrobnosti postopka sprejema ali preverjanja, vključno z njegovim trajanjem. Če pogodba določa postopek sprejema ali preverjanja, ta postopek ne sme trajati dlje kot 30 koledarskih dni od datuma, ko dolžnik prejme blago ali storitve. To velja tudi, če je bilo blago ali storitve dobavljeno pred izdajo računa ali enakovrednega zahtevka za plačilo. Plačilni rok ne sme biti daljši od 30 koledarskih dni po izvedbi takega postopka.

Menimo, da **splošno omejevanje možnosti izvajanja postopka sprejema ali preverjanja ni izvedljivo v praksi**. Najdaljše možno obdobje za preverjanje blaga ali storitev, kot je predlagano v 3. členu predloga Uredbe, je sicer lahko koristno v posameznih komercialnih poslih. Vendar pa predlagani ukrep namreč **ne upošteva primerov, ko je objektivno potreben daljši rok**, denimo pri poslih velikega obsega, tehnično zahtevnih projektih ali pri gradnji in montaži stavb in objektov ali kompleksne tehnološke opreme. Postopki testiranja, pregleda, spuščanja v pogon, odprave napak in končnega prevzema lahko objektivno zahtevajo daljše obdobje od 30 koledarskih dni. Splošna omejitev roka za postopek sprejema ali preverjanja bi končno lahko povečala tudi število primerov namernega zavlačevanja prevzema blaga ali storitev. Zato je **potrebna večja prožnost ureditve postopka sprejema ali preverjanja**, ki bo zajela kompleksnost in raznorodnost poslovnih odnosov, kot to jasno izhaja že iz recitala št. 26 Direktive 2011/7/EU9.

IV. Plačila podizvajalcem pri javnih naročilih

Po 4. členu predloga Uredbe morajo pri javnih naročilih, ki sodijo na področje uporabe direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU, 2014/25/EU in 2009/81/ES, izvajalci naročnikom predložiti dokazila, da so v rokih in pod pogoji iz Uredbe plačali svojim neposrednim podizvajalcem, ki sodelujejo pri izvedbi naročila.

Glede na to, da se podizvajalčevo plačilo pogosto izvede v celoti potem, ko javni naročnik plača glavnega izvajalca, obstaja tveganje, da bo predlagana rešitev imela negativen vpliv na likvidnost izvajalcev (podjetij), ki uporabljajo plačilo naročnika za plačilo podizvajalcem. Zato menimo, da bi moralo besedilo zadevne določbe slediti cilju, ki ga je Komisija sama določila v predlogu Uredbe, tj. da „*spodbuja prenos plačil po dobavni verigi*“. Ukrep poročanja javnemu naročniku o plačilih podizvajalcem bi bil načeloma **upravičen le, če javni naročnik sam**

³ Gl. [https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_17_4770G].

⁴ Gl. F[https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13665-Late-payments-update-of-EU-rules_en].

predhodno izpolni svojo plačilno obveznost do izvajalca v skladu s 30-dnevnim plačilnim rokom, predlaganim za transakcije G2B, vendar bi kljub temu šlo za dodatno administrativno breme za podjetja.

Obvezno **poročanje javnim naročnikom s strani izvajalcev pomeni tudi dodatno administrativno breme za podjetja** in je kot tako v očitnem nasprotju s temeljnimi načeli »SME relief package«, ki sledi cilju zmanjšanja administrativnih bremen za MSP, ne uvajanju novih. Na drugi strani **tudi samodejna obveznost obveščanja t.im. izvršilnih organov iz člena 4(2) predloga Uredbe, ni ustrezna** in bo v praksi povzročila **preobremenjenost izvršilnih organov** s številnimi primeri, v katerih sploh ne pride do zamude pri plačilu (npr. nesporazumi, sporna razmerja med pogodbenimi strankami, neupravičene obtožbe s strani posameznih podizvajalcev ali konkurentov idr.). Glede na resne pravne posledice vključevanja izvršilnih organov (ki jih predvideva predlog Uredbe) bi tako moral naročnik pred obvestilom izvršilnemu organu predhodno stopiti v stik z izvajalcem in od njega zahtevati, (i) da v razumnem roku predloži dokazila o plačilu ali (ii) da odgovori na obtožbo in navede razloge, zakaj ni prišlo do zamude pri plačilu. Navedeno pa v praksi ni izvedljivo oziroma bi pomenilo nesorazmerna administrativna bremena.

Glede na navedeno predlagamo, da sozakonodajalca iščeta rešitve za plačilno disciplino v javnih naročilih predvsem skozi zagotavljanje pravočasnih plačil v razmerjih G2B, krepitvi učinkovitosti civilnega pravosodja v državah članicah in promociji alternativnih oblik reševanja sporov.

V. Zamudne obresti in nadomestilo za stroške izterjave

Predlog Uredbe vsebuje tudi nov pravni režim glede zamudnih obresti. Zamudne obresti samodejno zapadejo v plačilo (opomina ni potrebno pošiljati), če so izpolnjeni predpisani pogoji. Upnik pa se ne more odpovedati pravici do zamudnih obresti.

V poslovni praksi podjetja iz povsem pragmatičnih razlogov pogosto ne zaračunavajo zamudnih obresti, v kolikor je plačana glavnica. Pri tem običajno izhajajo iz potrebe po ohranjanju dolgoročnih poslovnih odnosov s strankami in varovanju svojega tržnega položaja v razmerah ostre konkurence. S tega vidika **izražamo zaskrbljenost nad togostjo in avtomatizmom predlagane ureditve zamudnih obresti**, ki prepoveduje upniku, da bi se odpovedal zamudnim obrestim celo v primerih, ko je bila odpoved sporazumno dogovorjena (pogosta praksa v dobaviteljskih verigah). Poleg tega je vprašljiva skladnost člena 5(3) predloga Uredbe s členom 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (svobodna gospodarska pobuda). Gre za *paternalističen pristop* k reševanju problematike plačilne nediscipline, ki **nesorazmerno omejuje možnost prostega razpolaganja z zahtevki strank v postopkih pred sodišči, arbitražnimi tribunali in v izvensodnih poravnava**h.

Iz navedenih razlogov nasprotujemo tudi povišanju pavšalnega nadomestila za stroške izterjave iz 40 EUR na novi predlagani fiksni znesek 50 EUR in pripominjamo, da ni podana nikakršna korelacija (sorazmernost) z zneskom transakcije.

VI. Določila o ničnosti pogodbenih pogojev

Ugotavljamo, da je ena glavnih pomanjkljivosti sedanje Direktive nejasnost definicije instituta »očitno nepravilnega pogodbenega dogovora«, četudi ta v omejenem obsegu omogoča prilagajanje pogodbene prakse naravi transakcije in specifikam posameznih sektorjev.

Predlog Uredbe v 9. členu želi ta koncept nadomestiti s katalogom pogodbenih pogojev oziroma poslovnih praks, ki so nične in nimajo pravnih učinkov. V zvezi s tem opozarjamo, da da bi bilo **predlagano rešitev v praksi izjemno težko izvajati** (denimo pri pogoju iz člena 9(1)(d) »namerno zavlačevanje ali preprečitev trenutka pošiljanja računa«). Poleg tega menimo, da je **treba iz člena 9(1) odstraniti vsa sklicevanja, ki posegajo v plačilne roke v transakcijah B2B**. To je potrebno zaradi zagotavljanja pogodbene svobode v razmerjih B2B.

VII. Izvršilni organi

Predlog Uredbe v členih 13-15 na novo določa t. im. izvršilne organe, njihova pooblastila ter možnost pritožbe. Države članice morajo imenovati nacionalne organe, pristojne za izvrševanje Uredbe, ki morajo sodelovati s Komisijo in drugimi nacionalnimi izvršilnimi organi. Določeni so pogoji, pod katerimi se lahko upniki in združenja upnikov pritožijo zaradi zamud pri plačilih, ter pristojnosti izvršilnih organov v zvezi s pritožbami.

Na GZS izražamo resne pomisleke glede uvedbe nacionalnih izvršilnih organov na način kot to izhaja iz predloga Uredbe, saj bi z njihovo uvedbo **neizogibno prišlo do prekrivanja nalog in pristojnosti teh organov s sodišči, kar bi vodilo v pravno negotovost na enotnem trgu**. Na tem mestu opozarjamo, da so določbe predloga Uredbe napisane preohlapno in odprto, zato obstaja nevarnost, da bi države članice preko izvršilnih organov posegle v pristojnost sodišč v primeru spornih obligacijskih razmerjih. EU je namenila ogromno časa in truda za spodbujanje pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah in sprejela številne uredbe, ki obravnavajo to področje (npr. 1215/2012, 805/2004, 1896/2006, 861/200). Če po mnenju Komisije omenjeni instrumenti niso dovolj učinkoviti, bi bilo treba te pomanjkljivosti nasloviti z ustreznimi spremembami omenjenih uredb, ne pa z vzpostavljanjem povsem novega (paralelnega) sistema izvršilnih organov z nejasno definiranimi pristojnostmi.

V skladu s ciljem zmanjšanja obveznosti poročanja (administrativnih ovir) za podjetja bi morale biti preiskave izvršilnih organov dovoljene le v primeru uradne pritožbe podjetja. Vsled navedenemu nasprotujemo temu, da se izvršilnim organom podeli pristojnost izvajanja preiskav na lastno pobudo (*sua sponte*), kot je navedeno v 14. členu predloga Uredbe. Poleg tega, bi bilo treba uvesti ustrezen vrednosti prag, saj se zdi nesorazmerno, da bi lahko en sam neplačan račun manjše vrednosti sprožil zapleten in dolgotrajen mehanizem pred izvršilnim organom, kot je predpisan v predlogu Uredbe.

Izražamo tudi pomisleke glede sposobnosti takih organov, da zagotavljajo največjo možno zaupnost pri obravnavanju poslovno občutljivih informacij podjetij (15. člen predloga Uredbe).

VIII. Digitalna orodja, orodja za upravljanje terjatev in usposabljanja za finančno pismenost MSP

Ker je Direktiva začela veljati v času, ko je bil svet bistveno manj digitalen, predlog Uredbe predvideva digitalna orodja, orodja za upravljanje terjatev in usposabljanja za finančno pismenost MSP. V desetih letih izvajanja Direktive je digitalizacija namreč odločilno vplivala na vse vidike družbe, tudi na način poslovanja in upravljanja terjatev.

Menimo, da je uporaba digitalnih orodij za spodbujanje pravočasnih plačil ključnega pomena in da bi ustvarjanje (zakonskih in drugih) pogojev za sistematično elektronsko izdajanje računov (e-računi) v B2B razmerjih zagotovilo večjo pravno varnost in plačilno disciplino.

Ker MSP pogosto nimajo dovolj znanja na področju učinkovitega upravljanja terjatev ter finančne in digitalne pismenosti, bi morala imeti reprezentativna gospodarska združenja in zbornice na tem področju ključno vlogo in tozadevno prejeti podporo in sredstva EU ter držav članic za usposabljanje podjetij na omenjenih področjih. Prepričani smo, da bi učinkovit dostop podjetij do usposabljanja na področjih upravljanja terjatev, finančne in digitalne pismenosti lahko pomembno vplival na zmanjšanje plačilne nediscipline in izboljšanje likvidnosti MSP.

IX. Alternativno reševanje sporov

V celoti podpiramo 16. člen predloga Uredbe.

Zaradi dolgotrajnih in dragih sodnih postopkov bi morale države članice, vključno s Slovenijo aktivno spodbujati ter promovirati arbitražo, mediacijo in druge oblike alternativnega reševanja sporov.

Istočasno poudarjamo vlogo gospodarskih zbornic, ki imajo več-desetletno tradicijo na področju nepristranskega in neodvisnega nujenja arbitraže, mediacije in drugih oblik ARS.

Glede na navedene strokovne argumente predlagamo, da pristojna ministrstva predloge in pripombe GZS smiselno upoštevajo in jih vključijo v skupno stališče Republike Slovenije ter jih ustrezno zagovarja na evropski ravni. Prosimo vas tudi za povratne informacije glede končnega stališča Republike Slovenije do navedene tematike. Za dodatna pojasnila in nadaljnje sodelovanje smo vam na voljo.

S spoštovanjem,

Pripravila:

Nataša Tomažin

Samostojna svetovalka

mag. Marko Djinović
Izvršni direktor

Poslano v vednost:

- g. David Brozina, Veleposlanik - namestnik stalnega predstavnika, predstavnik v COREPER I, Stalno predstavništvo RS pri Evropski komisiji v Bruslju, e-mail: david.brozina@gov.si
- g. Jernej Salecl, generalni direktor, MGTŠ (jernejsalecl@gov.si), ga. Nada Bizjak (Nada.Bizjak@gov.si), ga. Darja Tomše (Darja.Tomse@gov.si).

Stališče je javno objavljeno na spletni strani GZS: www.gzs.si